

† ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρα ἐκτὸς Κυριακῆς καὶ Δευτέρας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Δι

K ^{Δι}
 υ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προς ος σε ει

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σ ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γς πο νη
ρι ι ι ας τσ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει με
ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τωτην κε φα
λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ἐπι σοι ἡλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μὲ

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τῃ την δε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῃ απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μὲ

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μδ και ουκ ε στινο εκ
ζη τω ων την ψυ χη η ην μδ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πι ις μδ με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υσαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε
κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην
μδ τδ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σδ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο
δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοιοι Κυ ρι ε Κυ ρι
ε ει σα κουσον της φω νη ης μδ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σ' προ σε χον τα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μ^Δ

Ἰστώμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται ^Χ_Δ
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν ^Δ

Τ^{Δι} ον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα
αν τα Α α αν θρω ω ω πον ^Δ ι δων ο Προδρο
μος βα πτι σθη ναι πα α α ρα γε νο ο ο με ε ε
ε νον ^Θ χαι ρει τη ψυ υ χη ^Δ και αι αι αι τρε ε ε
^Μ ε ε ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι ^Δ
δει ει κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον ^Δ και λε
ε γει ει τοι οισ λα α οι οισ ^Θ ι δε ο λυ τρη
με ε νος τον Ισ ρα α ηλ ^Δ ο ε λευ θε ρων η μας ε
εκ της φθο ο ρα α α ας ^Δ ω α να μα α αρ ^{Γα}
τη η η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μω ων ^{Δι}

δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

ον

Τυ λω τρω τω η ημων υ πο δω ε λω ε βα α

α πτι ι ι ζο με ε νω και τη τω Πνευ μα α τος

πα ρω σι α α μα α αρ τυ υ υ ρω με ε νω ε

φρι ξαν ο ο ρω ω σαι Α α α α γγε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε α γγε λων στρα α τι ι αι αι

φω νη δε ε ρα α νο ο ο θεν η νεχ θη η εκ Πα α

τρος ε τος ον ο Προ δω ο μος χει ει ρω θε ε τει

Υι ος μω υ πα αρχει ο α α γα πη η τος εν ω

ηυ δο ο ο κη η η η σα Χρι στε ο Θε

ος η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ
εκ πα σω

ωντων α νο μι ω ω ων αυ του

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ...

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν

παν τε ες οι λα α οι

Τα Ι ορ δα νει α ρει θρα σε την πη γη ην ε

δε ε ε ξα α α αν το και ο Πα ρα κλητος εν

ει ει ει δει πε ρι στε ρα α ας κα τη ηρ χε ε ε ε

το κλι νει κο ρυ υ φην ο ο ο ο κλι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ο κλι να ας ς ρα α

νϋς κρα α ζει και βο ο α πη λο ος τω πλα

α στϋ ς ρω γω τι μοι ε πι ταττεις τα υ υ περ ε ε

με ε γω χρει αν ε χω τϋ σϋ ς ς βα α

πτι ι ι σμϋ ω α να μα α αρ τη η η

η τε Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο

ξα α α σοι

Στίχ. στ'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ

ἀλήθεια τοῦ Κυρίου με νειεις το ο ον αι ω ω να

Σ ω σαι βη λο με νος τον πλα νη θεν τα Α α αν

θρω ω ω ω πον κκ α πη ξι ω σας δδ λλ μορ φη ην

εν δυ υ υ σα σθαι ε προ πε γα αρ σοι τω ω

Δε ε ε ε σπο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

τω Δε σπο τη η και Θε ε ω α να δε ξα ασθαι τα η

μων υ υ πε ε ερ η η μων συ γαρ βα πτι σθεις σαρ

κι λυ τρω ω τα της α φε σε ε ως η ξι ι ω

σα ας η η η μας δι ο βο ω ω ω ω ω

με ε ε εν σοι ευ ερ γε τα Χρι στε ο Θε ος

η μων δο ο ο ξα α α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Ἦχος Δι - θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω των α α μην

Υ πε ε κλινασ κα ραν τω ω ω Προδρο ο μω

συ υ νε ε θλασασ κα ρα α ασ τω ω ων δρα α κο

ο ον των ε πε στη η ης ε ε εν τοις ρει ει

θροις ε ε φω τι ι ι σασ τα α συ υ υμ παα α

αν τα του δο ξα ζειν σε ε ε ε ε Σω ω τη η

η η η η η η η η τον φω τι σμον τω

ων ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχنيον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

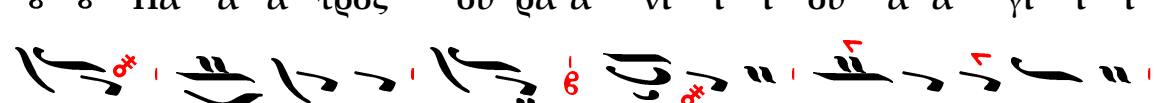
Φ ῶς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

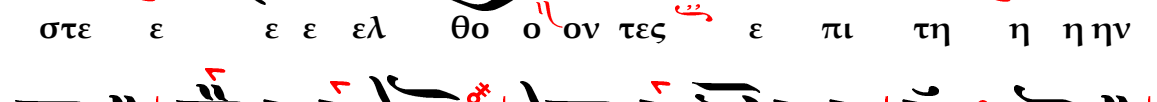
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

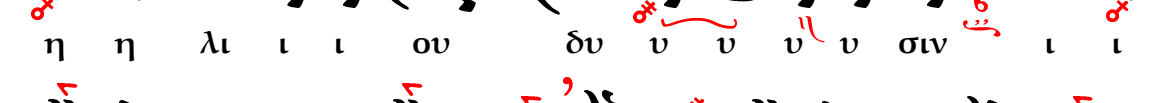
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

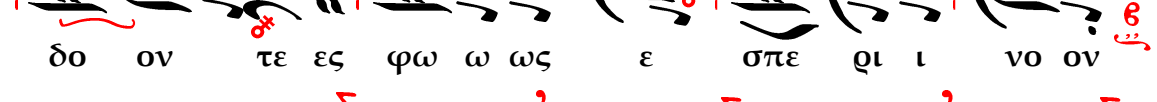
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο

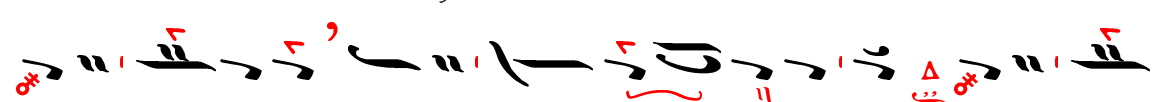
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

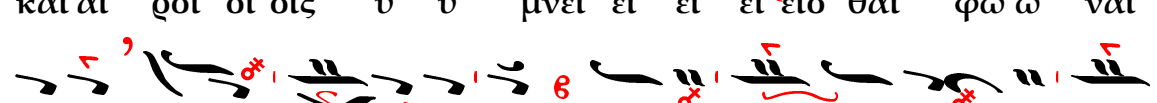
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Προκείμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ νεοτυπώτου Τυπικοῦ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, δηλ. τὸ Α' καὶ μετ' αὐτό, τὸ Τροπάριον τῆς προφητείας, Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ.

Εἶτα τὸ Ε΄ Ἀνάγνωσμα, καὶ μετ' αὐτό, τὸ ἕτερον Τροπάριον τῆς Προφητείας, Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις. Τελευταῖον, τὸ Γ΄ Ἀνάγνωσμα, καὶ μετὰ τοῦτο, εἴτε φάλλεται Τρισάγιον εἴτε μῆ, εὐθύς ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, κ.τ.λ.

**Α΄. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα
(α΄ 1-13).**

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἄορατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα τρίτη.

**Β΄. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(ιδ΄ 15-29).**

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ, καὶ

ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραώ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραώ, καὶ τὰ ἄρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραώ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Γ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιε' 22-27, ις' 1).

Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥς τε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρόαν· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρόας· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· Τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀναμέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·
Τροπάριον.

Ἦχος π̣ά̣ ◀ Κε ρ

Επε φανῆς ἐν τῷ κοοσμῷ ὁ τὸν κοοσμον ποι
ῆσας ἵνα φωτισῆς τὸ ἐν σκοτεινῶν καθεμέ-
νους φιλανθρώπων δοξαῖ σοι

Οἱ στίχοι. Ψαλμὸς ξγ'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσας ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι

τὸ πρόσωπον
αὐτῶν ἐφῆμας καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς
ἵνα φωτισῆς τὸ ἐν σκοτεινῶν καθεμέ-
νους φιλανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. β'. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου,
ἐν πασι

ἐνεσι τὸ σωτηριον σου
ἵνα φωτισῆς τὸ ἐν σκοτεινῶν καθεμέ-
νους φιλανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. γ'. Ἐξολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν

σοι λαοὶ πάντες·
γῆ ἐδώκε τὸν καρπὸν αὐτῆς
ἵνα φωτισῆς τὸ ἐν σκοτεινῶν καθεμέ-
νους φιλανθρώπων δοξαῖ σοι

Στίχ. δ'. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ

Θεός. ^{u q} και φο βη θη τωσαν αυ τον παντα τα πε ρα

τα της γης ^{u q}

l να φω τι σης τς εν σκο τει κα θη με ε νς ^{u q} φι

λα ανθρω πε δο ξα α σοι ^{u q}

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

E πε φα νης εν τω κο ο σμω ^{v' u} ο τον κο ο σμον ποι

η σας ^{u q} ι να φω τι σης τς εν σκο τει κα θη με ε

νς ^{u q} φι λα ανθρω πε δο ξα ^χ σοι οι οι οι ^{u q}

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Δ'. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα
(γ' 7-8, 15-17).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἵνα γινῶσιν, ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι, τοῖς αἵρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων· Ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἵρόντων τὴν Κιβωτόν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν)· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα, ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρος Καριαθιαρίμ· τὸ δὲ καταβαίνον καταέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἀλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ· καὶ ἔστησαν οἱ Ἱερεῖς, οἱ αἵροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἑτοιμοὶ· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως

συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Ε'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 6-14).

Εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἕστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν, ἀμφότεροι δὲ ἕστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλυσεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Αἴτησαι, τί ποιήσω σοι, πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἕστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἡλιοῦ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη· καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιοῦ Ἀφρώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·
Τροπάριον.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἡ θέσις τοῦ τροπαρίου εἶναι μετὰ τὸ 5' ἀνάγνωσμα.

Ἦχος Δι-Ϡ.

A μαρ τω λους και αι τε λωναις δι α πλη θς ε
λε ςς σθ ε πε φα α νης Σω τηρ η μων πθ γαρ ει χε το
φω ως σθ λαμ ψαι ει μη τοις εν σκο τει κα θη με νοις

דוּ לַאֲסוּיִי
δο ξα α σοι οι

Οἱ στίχοι. Ψαλμὸς 13β΄.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καὶ περὶ ἐζωσατο

Πᾶς γὰρ εἶχε τὸ φῶς σὺ λαμπρῶν εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτεινῶν

θη με νοὶς δο ξα α σοι οι

Στίχ. β΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς

αὐτῶν, ἄροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν
ἀποφῶνων

υ δα των πολλων

Πᾶς γὰρ εἶχε τὸ φῶς σὺ λαμπρῶν εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτεινῶν

θη με νοὶς δο ξα α σοι οι

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμα

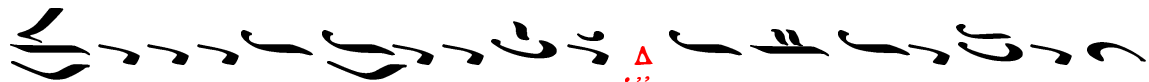
στος ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος

Πᾶς γὰρ εἶχε τὸ φῶς σὺ λαμπρῶν εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτεινῶν

θη με νοὶς δο ξα α σοι οι

Στίχ. δ΄. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εἰς μακρο

ο τη η τα η μερων

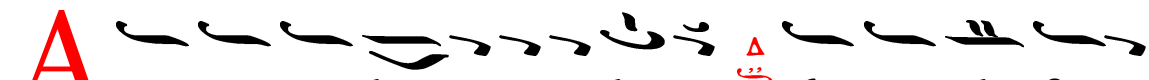

 Πῶ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σὺ λαμπραῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτει κα

 θη με νοῖς δοξα α σοι οἰ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ ὄλον.

Ἦχος Δι-Θ.

A μαρ τω λοις και αι τε λωναις δι α πλη θς ε

 λε ςς σ ε πε φα α νης Σω τηρ η μων πῶ γὰρ εἶχε τὸ

 φῶς σὺ λαμπραῖ εἰ μὴ τοῖς ἐν σκοτει κα θη με νοῖς

 δο ξα σοι οἰ οἰ

Γ'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
 (ε' 9-14).

Παρεγένετο Νεεμάν, Ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· Πορευθεῖς, λούσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σὰρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεῖς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; καὶ ὅ,τι εἶπε πρὸς σέ, λούσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν·

Τροπάριον. ᾠχος πλ. β΄.

Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις...

Ἐὰν ἀναγινώσκονται τρία μόνον Ἀναγνώσματα, τὸ Τροπάριον τῆς β΄ στάσεως μετατίθεται μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ε΄ Ἀναγνώσματος.

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα

(α΄ 16-20).

Τάδε λέγει Κύριος· Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὄρφανῶ, καὶ δικαιοῦσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η΄. Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα

(λβ΄ 1-10).

Ἀναβλέψας Ἰακώβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακώβ, ἠνίκα εἶδεν αὐτούς· Παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακώβ ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς γῆν Σηεῖρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων· Οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ· Οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. Μετὰ Λάβαν παρώκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς Ἰακώβ, λέγοντες· Ἦλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτός ἐρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακώβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ’ αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτήν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σῶζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ· Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ, Κύριε, σὺ ὁ εἰπὼν μοι· Ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου, καὶ εὔ σοι ποιήσω· ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου·

ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτη διέβην τὸν Ἰορδάνην.

**Θ'. Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 5-10).**

Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραῶ λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῇ παρὰ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβιν ἐν τῷ ἔλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δέ, ὄρα· παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβει· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραῶ· Θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Πορεύου. Ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτήν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ· Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό· ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραῶ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα· Ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς οθ' (79).

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. (οθ' 8)

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα

Στίχ. α'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. (οθ' 2)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. β'. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (οθ' 2-3)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. γ'. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δούλων σου; (οθ' 5)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Στίχ. δ'. Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ

σου. (οθ' 15)

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ...

Εἶτα, τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Γ'. Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(ζ' 36-39).

Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἴδου ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἄλωνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρὶ μου τὸν Ἰσραήλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτω· καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόκον, καὶ ἀπερῶρη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνη ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν· Μὴ ὀργισθῆτω ὁ θυμὸς σου ἐν ἐμοί· καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γεννηθῆτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ· καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

ΙΑ'. Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα

(ιη' 30-39).

Εἶπεν Ἡλίας πρὸς τὸν λαόν· Προσαγάγετε πρὸς με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτόν, λέγων· Ἰσραήλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλάα, χωροῦσαν δύο μετρητὰς σπέρματος, κυκλόθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας, καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Λάβατέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὄλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε· Δευτερώσατε· καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε· Τρισεύσατε· καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θαλάα ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα, καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὰ

όλοκαυτώματα, και τὰς σχίδακας, και τὸ ὕδωρ τὸ ἐν θαλαά, και τοὺς λίθους και τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ· Και ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, και εἶπον· Ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός.

**IB'. Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα
(β' 19-22).**

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως Ἰεριχὼ πρὸς Ἐλισσαιέ· Ἴδου ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις· και τὰ ὕδατα πονηρά, και ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Και εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινήν, και θέσθε ἐκεῖ ἄλας. Και ἔλαβεν αὐτό, και ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διεξοδὸν τῶν ὑδάτων, και ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἄλας, και εἶπε· Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Και ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

**IIΓ'. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(μθ' 8-15).**

Τάδε λέγει Κύριος· Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου, και ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, και ἔπλασά σε, και ἔδωκά σε, και ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, και κατακληρονομησαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε· και τοῖς ἐν τῷ σκότει, Ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, και ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς, και διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Και θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν, και πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἴδου οὗτοι πόρρωθεν ἤξουσιν· οὗτοι ἀπὸ Βορῶα και θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, και ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, και οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεός τὸν λαὸν αὐτοῦ, και τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν. Εἶπε δὲ Σιών· Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, και ὁ Κύριος ἀπελάθητό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ και ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐκτὸς Κυριακῆς και Δευτέρας, μετὰ τὸ τελευταῖον Ἀνάγνωσμα γίνεται συναπτὴ και ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος **Θ** α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος **Δ** α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος **Δ**ι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

Δ
ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος **Δ**

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἕτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

Ἀπόστολος.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψαλμὸς κς' (26).

Κύριος φωτισμὸς μου καὶ σωτὴρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; (κς' 1)

Στίχ. α'. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ τίνος δειλιάσω;
(κς' 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

K υ ρι ος φω τι σμος μὲ καὶ σω τη ηρ μὲ τι να

φο βη θη η σο ο μαι

Στίχ. α'. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· α πο τι

νος δει λι α σω

Κ υ ρι ος φω τι σμος μ και σω τη ηρ μ τι να
φο βη θη η σο ο μαι

Στίχ. β'. Ανδρίζου και κραταιούσθω ἡ καρδία σου, και υ

πο μεινοντον Κυ ρι ον

Κ υ ρι ος φω τι σμος μ και σω τη ηρ μ τι να
φο βη θη σο μαι αι αι

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα
(θ' 19-27).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἐννομος Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν· ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Πα. ς

A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ
 τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος
 γραμμα α

τε ε ως ο ο ξυ γραα α α φϑ

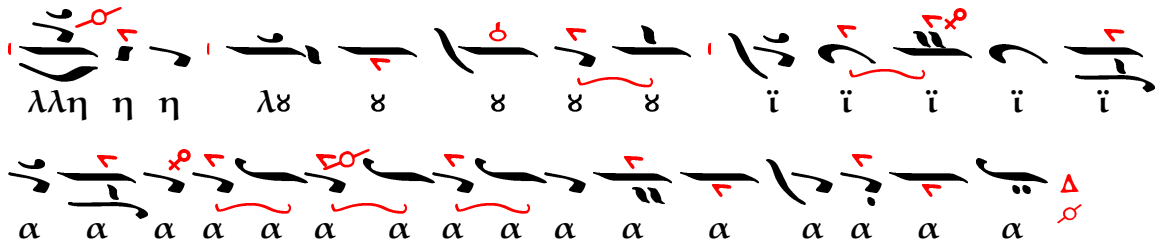
A λλη λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α λλη η η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ι̇ ι̇ α α

Στίχ. β'. Ὁραῖος κάλλει παρά τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε
 ο Θε ε

ο ος εις τον αι ωω ωω να α α α α

α

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α ρα α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(γ' 1-18).

Ἐν ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται, καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς; ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες, Τί οὖν ποιήσωμεν; ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι, καὶ ὁ ἔχων βρώματα ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι καὶ εἶπαν πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μηδὲν πλεόν παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπηρώτων δὲ αὐτόν καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· Τί ποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς; καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς ὄφωνοις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ

πυρί· οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ διακαθάραι τὴν ἄλωνα αὐτοῦ καὶ συναγαγεῖν τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

Ἦχος ἰζ' Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Καὶ καθεξῆς, ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
 ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-Θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

A μη η η η η ην

K αι τω πνευ μα τι ι σθ

ἢ ἕτερον

K αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως ^ε

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ ^Δ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ^Δ

Α ξι ον και δι και ον ^ε και άλλως : ^{Δι}

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον ^ε

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος αρχαϊον, συντηθέν υπό Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ^{Δι}

Α ^{Δι}
γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο
ο ο ο ο ος ^Δ Κυ υ υ ρι ι ι ρι ι
ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ ^Δ πλη η η
η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου ^Δ ζου ου
ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ος και αι αι αι αι η η η η η και αι
η γη η η η η η η η η η η η η η
τη η η η η η η η η η η η η η η
γη η της δο ο ο ο ο ο ο ξη η η η γη της
δο ο ο ο ο ο ο ο ξη η ης σου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α ε ε ε λε εν τοι οι οι οι

νοι οι οισ υ υ εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι στοι

οις ευ λο γη με ε ε ε ε ε ε νο ο σο

ο ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

λε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο ο ο μα

α α θα α τι Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ου ου ου

ου ου ου ου ω σαν να ο ε ε ε ε λε ε

ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι υ εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι εν τοις υ ψι ι ι ι ι ι

ι ι στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οισ

A α μη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

A α μη η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η α α α α μη η η η γη η η η η η

ην
Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου

ουου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου

ου ου ου ου ου ουου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι

οι ε ε ε λε ευ χα α α α ηα α α α α ρι

ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι λαι αι

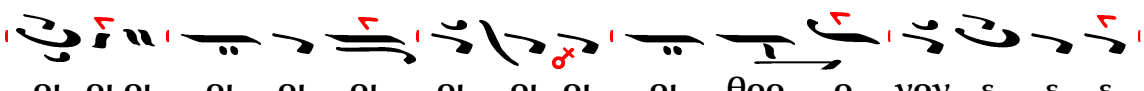
αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

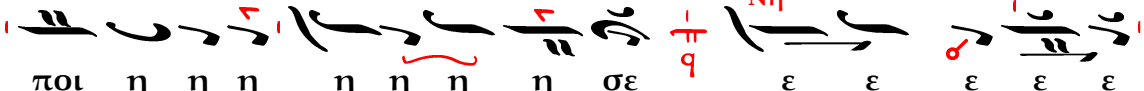
δε ο με θα α α α α α α σου ου ου ου

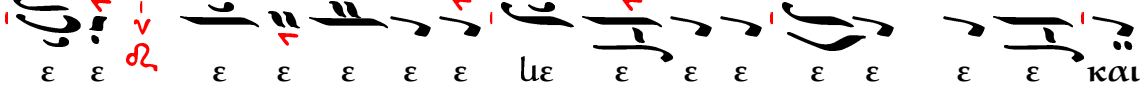
ου ου ου ου ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο

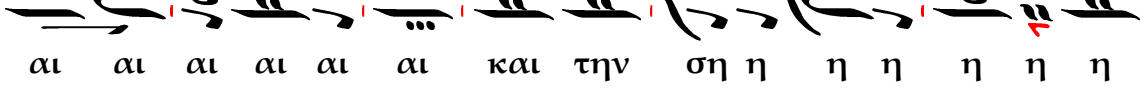
Θε ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω

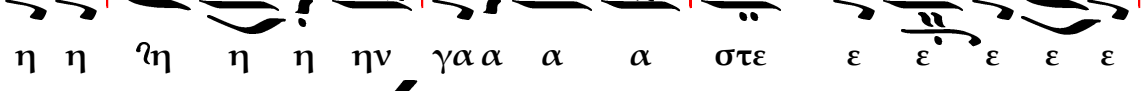

 Ο Ο Ο ΝΟ Ο Ο Ο Ο ΟΝ Ε Ε Ε ΠΟΙ ΟΙ ΟΙ

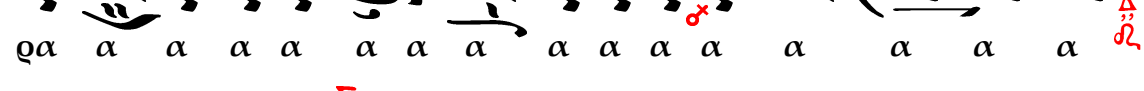

 ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΘΡΟ Ο ΝΟΝ Ε Ε Ε

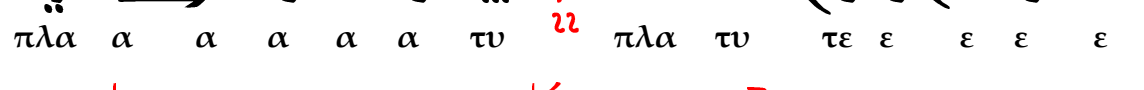

 ΠΟΙ Η Η Η Η Η Η Η Η ΣΕ Ε Ε Ε Ε Ε

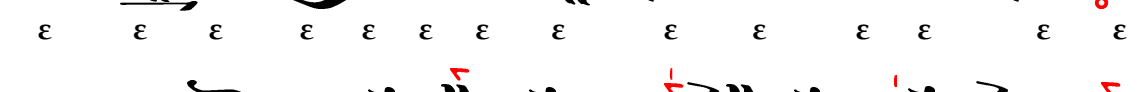

 Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΚΑΙ

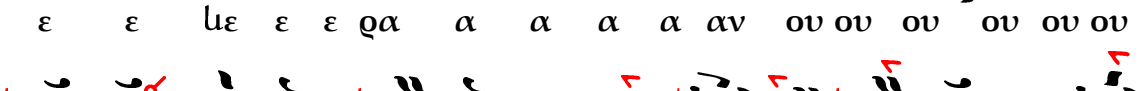

 ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΗ Η Η Η Η Η Η

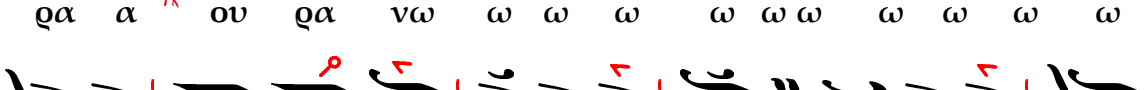

 Η Η Η Η Η Η Η Η ΓΑ Α Α Α ΣΤΕ Ε Ε Ε Ε Ε

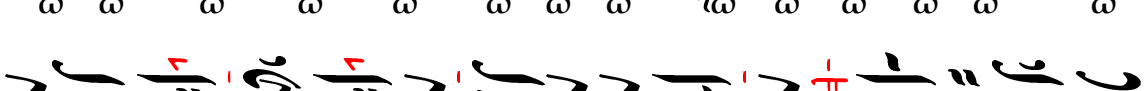

 ΡΑ Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α

 ΠΛΑ Α Α Α Α Α Α ΤΥ ΠΛΑ ΤΥ ΤΕ Ε Ε Ε Ε

 Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

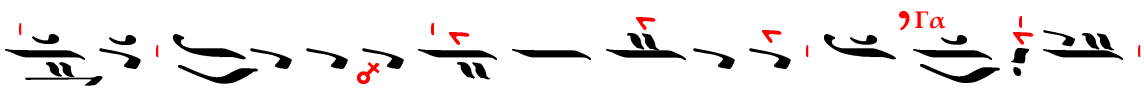

 Ε Ε Ε Ε Ε ΡΑ Α Α Α Α ΑΝ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ

 ΡΑ Α ΟΥ ΡΑ ΝΩ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

 Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

 Ω Ω ΩΝ Α Α Α Α Α Α Α ΠΕΙ Α Α ΠΕΙ ΕΙ

 ΕΙ ΕΙΘ ΓΑ Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α Α ΠΕΙΘ

 ΓΑ Α ΣΑ Α Α ΤΟ Ο Ε Ε ΠΙ ΣΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ

 ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ ΟΙ

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι λαι αι αι αι αι ρει ει κε χα ρι ι ι ι ι
 ι τω κε χα ρι τω ω ω με ε ε ε λει ε ε
 ε ε νη η η η η η η η πα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α σα α α α α α πα σα η
 κτι ι ι ι ι ι ι η κτι σις δο ο
 ο ο ω ο ο ο ξα α α σοι οι οι οι οι
 οι οι οι οι

Ἀνθίμου ἀρχιδιακόνου († 1879)

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Επι σοι και αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
 πα σα η η η κτι ι ι ι σις αγ γε ε λω ων
 το συ υ υ στη η η η μα και αν θρω ω ω
 πω ω ων το γε ε ε νος η γι α σμε ε ε
 νε να α α ε ε και πα ρα δει σε λο γι ι ι

κε ε παρ θε νι κο ο ον κα αυ χη η η μα
 εξ ης θε ο ος ε ε ε ε σαρκω ω ω ω ω
 ω ω ω ω θη η η και παι δι ι ον γε ε
 ε γο ο ο ο νεν ο προ αι ω ωνων υ παρχων θε ε
 ο ο ος η η η η μων την γαρ σην μη η τραν
 θρο ο νο ον ε ε ποι οι οι η η η η σε και αι
 αι την σην γα α στε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ρα α αν
 ου ρα α α νω ων α πειρ γα α α α α α α α
 α α α α α ρα α πει ειρ γα α α α σα α α το ο
 ε πι σοι χαι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε νη
 πα α α σα η κτι ι ι σι ι ι ις δο ξα α σοι οι
 οι οι

Κοινωνικὸν τῆς Κυριακῆς
 τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη.

Ἦχος Πά Πα ρ

A ι αι αι αι νει ει ει ει ει ει τε ε ε ε
 ιε ε ε το ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ον εκ τω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ρα α α α α α νω ω ω ω ω
 καλοφωνία Α α α α α α α α α α α α
 α α α λλη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α α λλη η η η η η η η η η λου
 ου ου ου ου ι ι Α λλη η λου ου ου ου ι ι
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α Α α α α α α λλη η η
 η η η η η η η α α λλη η η η η η
 λου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α α

αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε

ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων ος με τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν ος

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λθ ι α α α

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν,
εὐθὺς τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός.

Ἦχος Δι-Θ

Ει η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με

νον α πο τς νυν και ε ως τς αι ω ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τς νυν και ε ως

τ 8 α ι ω ω ν ο ο ς

